

inde i dennes Stue, mens de andre Herrer opholdt sig i Haven. Verandadøren, der stod aaben, forlangte han at faa lukket med det Paaskud, at det trak fra den.

»Naa, saadan ser De altsaa ud!« sagde han med sit lukkede Smil, da han var kommen til Sæde midt i Sofaen. »De er Deres Mor op ad Dage! Min Bror var meget stolt af begge sine Sønner, og det havde han jo virkelig Grund til. Jeg veed, at De har vundet Dem mange Venner her paa Egnen. Og nu tænker De paa at blive Rigsdagsmand. Saadan fortæller man mig i hvert Fald.«

Den unge Præst blev lidt forvirret. Han var ikke forberedt paa denne elskværdige Overrumpling og greb til Udflugter. Spørgsmaalet laa jo ikke for, sagde han. Ingen tænkte paa at fortrænge Møller Jensen, dersom han igen stillede sig.

»Sæt Dem ned, kære Ven, og lad os tale lidt fornuftigt sammen,« sagde Enslev. »Jeg har paa Fornemmelsen, at De ikke rigtig har gennemtænkt den Sag. Men lad mig allerførst give Dem et praktisk Raad. Lad Dem ikke friste af et Tilbud, før De har afgjort med Dem selv, at De vil være Politiker og ikke noget andet. Tro endelig ikke, at der ingen Fare er ved at gøre et Forsøg. Valgtribunen fanger. — — Nej, afbryd mig ikke! Disse velmenende Dilettanter, som en eller anden Tilfældighed har